

Mirno gledajo oči . . .

Mirno gledajo oči
meni v lepi svet,
v lepi svet, ki z rožami
ves je spet odet.

Čisto mi je srčece,
velik moj pogum,
v žilah mojih mlada kri,
v glavi bistri um.

Šodil bom iz kraja v kraj,
volje moč z menoj:
možu nikdar ne veljaj
klic pokoja: Stoj!

Svet je meni ves odprt,
dom je vsem ljudem . . .
Ves je z rožami odet,
sam po rož si grem!

Leon Poljak.

Na grobu sestrice.

Zadnja roža rdečelista
tam na grobu je venela,
zadnja roža z zadnjim dihom
mehko mi je zadehtela . . .

A ta dih ni dih bil rožin:
to je dušica bilá;
da bi bratca tolažila,
prišla sem je iz nebá.

In začutil sem, da v srcu
bilo mi je vse tako,
kot bi me zares sestrice
z drobno božala rokó . . .

Cvetko Slavin.